Dos.nr.4-73/2025

HOTĂRÎRE
asupra cauzei contravenţionale

21 iulie 2025 or.Sângerei

Judecătoria Bălți cu sediul în orașul Sângerei.

Instanţa compusă din: Preşedintele şedinţei, judecătorul Malcoci Iurie, grefier Felicia Andriuță, cu participarea: agentului constatator Topală Vadim, persoanei în privința căruia a fost pornit procesul contravențional Școlnic Ion, examinând în şedinţă publică cauza contravenţională în privinţa lui Școlnic Ion, născut la *****, cod personal *****, domiciliat în *****, învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art.318/1 Cod contravențional,-

c o n s t a t ă:

La 19 iunie 2025 aproximativ la ora 23.30, Școlnic Ion, aflându-se în s. Rădoaia raionul Sângerei, a încălcat ordinul de restricție de urgență nr.82, emis în privința sa la 19.06.2025 pe termen de 10 zile.

Pe faptul dat, la 27.06.2025, agentul constatator, Topală Vadim, SSS din cadrul IP Sângerei, a întocmit în privinţa lui Școlnic Ion procesul-verbal seria/numărul MAI06 511530 cu privire la contravenţia prevăzută de art.318/1 Cod contravenţional.

Agentul constatator Topală Vadim, în ședință de judecată a susținut procesul-verbal și a solicitat să fie recunoscut Școlnic Ion vinovat și sancționat cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Persoana în privința căruia a fost pornit procesul contravențional Școlnic Ion, în ședința de judecată a recunoscut fapta incriminată, a declarat că se căiește de cele comise.

Audiind explicaţiile agentului constatator și ale făptuitorului, studiind materialele dosarului contravențional, raportat la temeiurile de drept material și procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, analizînd probele cercetate în ședința de judecată prin prisma prevederilor art.101 CPP, în virtutea cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, se ajunge la concluzia că vinovăția lui Școlnic Ion în comiterea contravenției incriminate este dovedită pe deplin, prin probele examinate în ședința de judecată, precum şi materialele cauzei contravenționale, cum ar fi: înștiințarea în unitatea de gardă a IP Sângerei, plângerea cet. Școlnic Natalia și declarațiile acesteia, ordinul de restricție de urgență, fiind dovedită comiterea contravenției prevăzute de art.art.318/1 Cod contravențional.

În sensul art. 462 din Codul contravenţional, atunci când examinează cauza contravenţională, instanţa de judecată trebuie să pronunţe una din aceste două soluţii:

a) încetarea procesului contravenţional; sau

b) declararea vinovăţiei persoanei care a comis contravenţia imputată și, după caz, stabilirea sancţiunii contravenţionale, aplicarea măsurii de siguranţă sau înlăturarea executării sancţiunii.

Normele generale ale Codului contravențional stipulează că, scopul legii contravenţionale constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvîrşirii de noi contravenţii. Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei

contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională. Persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie.

Conform art. 458 Cod contravenţional, instanţa de judecată este obligată să examineze cauza sub toate aspectele, complet şi obiectiv cu respectarea drepturilor procesuale ale părţilor, să se pronunţe asupra tuturor argumentelor invocate de participanţii la process.

Articolul 425 Cod contravențional stipulează că**,** probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Procesului contravenţional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din același Cod, constatarea faptei contravenţionale presupune o activitate de colectare și de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei desfăşurată de agentul constatator, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului către funcţionarul abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, către instanţa de judecată sau către un alt organ, spre soluţionare.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de către agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Comiterea contravenţiei de către Școlnic Ion rezultă din procesul – verbal cu privire la contravenţie și materialele prezentate de către agentul constatator.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional, sub sancţiunea nulităţii absolute, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenţia a fost săvârșită, inclusiv a numărului de înmatriculare, a mărcii autovehiculului, precum și a numelui și datelor de identitate (IDNP) ale petentului, fiind indicat locul săvârșirii acesteia, figurând și semnătura agentului constatator și a contravenientului.

Prin art. 318/1 din Codul contravenţional se instituie răspunderea pentru neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă, iar încălcarea acestei norme se sancţionează cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 45 la 60 de ore sau cu arest contravenţional de la 10 la 15 zile.

Instanţa reţine că au fost respectate dispoziţiile legale prevăzute sub sancţiunea nulităţii absolute, iar contravenientul nu a invocat niciun motiv de nulitate a procesului-verbal.

În ceea ce privește temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie**,** instanţa va reţine aplicabilitatea în speţă a dispoziţiilor art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului**,** astfel cum au fost acestea interpretate în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, care are caracter obligatoriu pentru statele semnatare.

Norma pretins a fi încălcată de către contravenient, adică art. 318/1 din Codul contravenţional, este adresată tuturor cetăţenilor și nu privesc o categorie aparte de persoane, scopul aplicării acestei sancţiuni fiind deopotrivă punitiv și preventiv, astfel încât sunt valabile garanţiile prevăzute de art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil în materie penală (*Lauko v. Slovacia*, 2 septembrie 1998; *Nicoleta Gheorghe v. România*, 3 aprilie 2012, § 25-26). Articolul 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul la respectarea prezumţiei de nevinovăţie, ca element al dreptului la un proces echitabil în materie penală.

De menţionat că procesul-verbal de constatare și sancţionare a contravenţiei este un act administrativ cu caracter individual și se va bucura de prezumţia de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal. După cum rezultă din analiza de mai sus, procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispoziţiilor legale, astfel încât consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situaţia de fapt beneficiază de prezumţia de veridicitate, prezumţie simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă.

Astfel, instanţa de judecată consideră că, este dovedită în volum deplin vinovăția lui Școlnic Ion în comiterea contravenției prevăzute de art.318/1 Cod contravențional, adică neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă.

Față de natura și gravitatea faptei comise a circumstanțelor reale de săvârșire a acesteia și a celor personale ale contravenientului, pedeapsa trebuie să fie aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii. Mai mult ca atât, pedeapsa este echitabilă când ea impune persoanei vinovate lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea faptei săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale perturbate prin contravenție.

Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei, cum ar fi corectarea contravenientului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către inculpat cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

La fel, instanța ține cont și de jurisprudența CEDO, potrivit căreia: ”...soluția cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai fregventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimizarea recurgerii la detenția preventivă” *(cauza Varga și alții vs Ungaria, cererile nr. 1409/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 și 64586/13 din 10.03.2015),* precum și de Recomandările Comitetului de Miniștri ONU nr. R (99) 22 și Rec (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cît mai mult posibil alternativele la detenție.

La stabilirea pedepsei instanţa de judecată va mai lua în consideraţie, conform art.41 Cod contravenţional caracterul și gradul prejudiciabil al contravenţiei, de circumstanţele cazului, de personalitatea contravenientului, faptul că ultimul este la prima abatere de acest gen, ocupaţia sa

şi ca urmare, consideră că, din formele de sancţiuni prevăzute la art.318/1 Cod contravenţional, sancţiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității este rezonabilă şi echitabilă pentru acţiunile constatate, oferindu-i lui Școlnic Ion o șansă de a sta pe calea corectării fără a-l priva de libertate.

În conformitate cu art. 41, 394-395, 441, 452-464 Cod contravenţional, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

A-l recunoște vinovat pe Școlnic Ion, născut la *****, cod personal *****, domiciliat în *****, în comiterea contravenţiei prevăzute de art.318/1 Cod contravenţional şi în baza acestei Legi a-i aplica o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de 45 ore.

Asigurarea executării pedepsei se pune în sarcina Biroului de Probaţiune Săngerei.

Hotărîrea cu drept de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți cu sediul în or.Sângerei.

Președintele ședinței, Judecătorul Malcoci Iurie